

boer N. een list gebruikte, waarbij de verrassing van Breda met het turfschip niet haalt, zult ge met mij eens zijn.

En als ge nu al die eieren, die onder de zakken in 't midden liggen, hebt verzameld, vroeg ik, hoe stelt ge 't dan met al die mieren? Wel die moeten maar een goed heenkomen zoeken, zei hij. De vraag rees toen bij mij op: zouden de verschillende mierenkoloniën, die zoo verstrooid zijn — er waren wel twee of drie mierenhoopen op het doek uitgespreid — zich later weer tot dezelfde maatschappij vereenigen?

Ik zag nog geen kans, op eenigerlei wijze tot beantwoording van die vraag te komen. Maar misschien is er onder de lezers van dit tijdschrift wel een mierenkenner, die de zaak belangrijk genoeg vindt, om hierover eens proeven te nemen.

Onmogelijk durf ik dergelijke onderzoekingen niet

te noemen, als ik bedenk, tot welke ontdekkingen omtrent het leven der dieren men al niet gekomen is met geduld en overleg. Ik herinner me hierbij o.a. wat de Heer Thijssen in een van de afleveringen van „*de Levende Natuur*” geschreven heeft over een dergelijke proef met de bijen in zijn tuin.

Nog even gaan we met de boer naar zijn volière kijken, waar hij één menigte soorten van vogels heeft verzameld, dan nog even naar zijn jachthonden en last not least, we vergasten ons op zijn uitnodiging aan de heerlijke zwart-rijpe moerbeien, die in zijn tuin ons letterlijk in de mond vallen. En blijde, dat we weer eens een gelegenheid gehad hebben, om een blik te slaan in de levende natuur, danken we boer N. voor zijn vriendelijkheid en nemen de terugweg aan.

J. A. FEIJ.

Aan hen, die zich opgegeven hebben om in 1897 mede te werken aan het onderzoek naar de verspreiding der planten in Nederland.

Van de 226 deelnemers ontving ik tot dusverre slechts bericht van 109. Mag ik de overigen beleefd verzoeken, mij ten spoedigste op de hoogte te brengen van de resultaten van hun onderzoek.

Tevens bericht ik aan allen, dat het mij onmogelijk is, reeds binnen korten tijd een verslag uit te brengen van het onderzoek over 1897, daar ik verscheidene deelnemers heb moeten uitnoodigen, mij in 1898 nog eenige planten uit de onderzochte familiën

te zenden, vaak ter controle hunner opgaven.

Zooveel kan ik echter wel reeds mededeelen, dat bij een eenigszins uitgebreide deelneming het resultaat, dat ik verwachtte, kan worden bereikt en ik hoop dan ook zeer, dat allen, die in 1897 medewerkten, dit ook in 1898 weder zullen doen. Allen hebben reeds een circulaire ontvangen, waarin de dan tot onderzoek aangeboden familiën zijn opgegeven.

Aan allen, die in 1898 wenschen deel te nemen aan het onderzoek naar de verspreiding der wildgroeijende planten in Nederland.

In November 1896 heb ik een oproeping in verschillende bladen geplaatst om hen, die neiging gevoelden, mede te werken tot uitbreiding onzer kennis omtrent de verspreiding der in het wild groeiende planten in ons land, te verzoeken zich bij mij aan te melden.

Allicht zijn er nu personen, die het vorig jaar niet konden medewerken, doch nu lust en tijd daartoe hebben. Mag ik hen uitnoodigen, zich bij mij op te geven. Ik zal hen dan een circulaire zenden, waarin opgegeven is, welk deel der flora in

1898 zal worden onderzocht, terwijl er tevens verdere mededeelingen in worden gedaan.

Ik herhaal, wat ik het vorig jaar in de oproeping schreef: Natuurlijk is, om het doel te bereiken, medewerking noodig uit alle deelen van ons land. Laat niemand, die overigens lust gevoelt, zich onthouden in de meening: er zullen zich wel anderen aanmelden. Ieder, die wil, kan een steentje bijdragen, om het gebouw te helpen voltooien.

H. HEUKELS,

Weesperzijde 60, Amsterdam.